

[Kaj Hansen.]

ning af juridisk og økonomisk ansvar bør heller ikke forsinke udbetalingen af løn, erstatning, feriepenge osv.

De mindre problemer, der kan være omkring lovforslagene, vil vi gerne se positivt på i udvalget.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Mit parti er positivt indstillet over for de foreliggende lovforslag. Vi finder, det er et socialt retfærdigt og nødvendigt fremskridt, at arbejdsløshedskasserne nu sidestilles med lønmodtagerorganisationerne, når det gælder midlertidigt at udbetale en lønmodtagers krav på garantifonden i form af dagpenge og derved hjælpe mennesker, der uforvarende er kommet i en nødsituation. Med hensyn til detaljer i øvrigt vil vi gerne se nærmere på dem i udvalget, da vi er positivt indstillet over for forslagene.

Kurt Hansen (VS):

Jeg synes, det er glædeligt, at man har taget dette problem op. Efterhånden er det jo desværre ved at blive et større og større problem for et temmelig stort antal mennesker, og det er da meget rart, der er ved at blive gjort noget ved disse små ting, som også kan ramme folk meget hårdt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge arbejdsministeren helt konkret, om det var muligt, at man kunne få ændret „dagpenge“ til „løn“. Så vidt jeg er orienteret, har det mange gange fungeret på den måde, at en lønarbejder kommer i klemme på den facon, som man prøver at tage højde for med dette lovforslag, da er den enkelte fagforening eller fagforbundet, hvis det har været i besiddelse af likvide midler, gået ind og har hjulpet vedkommende, men hjulpet vedkommende på den måde, at vedkommende faktisk har fået sin løn. Det synes jeg det må være rimeligt at vi tager op og ser på. Det må nødvendigvis være en løn, der både omfatter de penge, arbejderen har til gode, og den betaling, som skulle ydes inden for opsigelsesvarslet — det stræk, der må gå, før man kan gå hen og blive kendt arbejdsløs.

Jeg mener, det er godt, man ser på problemerne, men man må faktisk prøve lige at vende det om en gang, og hvis vi skal se på det, ikke lovgivningsmæssigt, men på den facon, som det rent faktisk kører, så er der

faktisk nogle, der vil blive ringere stillet ved denne forbedring af loven. Det kan jo ikke være noget, der er tilsigtet fra arbejdsministerens side. Derfor vil jeg høre, om det ikke var muligt, at man kunne få det flettet ind på den nævnte facon. Det ville jeg mene var en opstramning og en forbedring af lovforslaget, og jeg kan ikke se, at det skulle medføre nogen administrative vanskeligheder eller nogen konsekvenser af anden karakter, som ville gøre det sværere at styre det.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen til forslaget og så lige knytte et par bemærkninger til enkelte synspunkter, som har været fremme.

Må jeg sige til fru Elsebeth Kock-Petersen, som beklager, at Lønmodtagernes Garantifond arbejder så langsomt — det er i nogen grad også en bemærkning til hr. Ingomar Petersen — at jeg kan ikke acceptere, at Lønmodtagernes Garantifond arbejder langsomt. Det var under ganske andre forudsætninger, den kom til verden her i folketinget, da vi vedtog loven. Alene i 1974 er antallet af virksomhedslukninger vel blevet ti- eller tyvedoblet i forhold til det, vi regnede med, da vi vedtog loven, hvor der var meget stærk sandsynlighed for, at man i løbet af ganske kort tid kunne få udbetalt det tilgodehavende, man havde i løn eller feriepenge. Det er den helt ekstraordinære situation, som er årsag til, at det i nogle tilfælde har måttet trække længere ud, og fordi det har været meget, meget svært at få opgjort, hvad de egentlige lønkrav og feriekraav bestod i. Det er ikke noget, man med rette kan bebrejde Lønmodtagernes Garantifond, som har arbejdet så effektivt, som man overhovedet kan forlange.

Derfor vil jeg også have lov til at sige til hr. Bay, som siger, at administrationen af garantifonden er for dyr og bureaukratisk, at det er en grov beskyldning at fremsætte her fra folketingets talerstol uden at give den mindste dokumentation for det. Det vil hr. Bay ingensinde være i stand til at give. Derfor finder jeg det helt urimeligt.

Hr. Ingomar Petersen mente, at problemerne kunne have været løst, hvis man havde fulgt et radikalt forslag. Det tør jeg ikke sige noget om. Jeg stiller mig meget stærkt tvivlende over for, om det i alle til-